

Beste Renée

Wat een spannend en onverwacht bezoek, daar in je zetel!
Ik heb ook even een lezing van haar (half) bekeken en ze is
werkelijk een inspirerende en motiverende vrouw.
De opdracht die ze je gaf is denk ik iets waar we met z'n
allen aan moeten werken. (Toevallig werk ik nu aan een
project rond de klimaatverandering, waar we weg willen van
het menselijke perspectief. *Hoofdrolspeleers zijn o.a. mossen, bacteriën,
gesteentes, lava, schimmels...) Over schimmels gesproken, wie zei
ook weer dat de mensheid een schimmellaagje is op de aardkorst?
Ik ben er van overtuigd dat we de mens even aan de kant
moeten schuiven als het gaat over ~~de~~ nieuwe narratieven of denk-
beelden over de toekomst van de wereld. Weg met het antropo-
centrisme! Of misschien niet weg, maar op gelijke hoogte
geplaatst met ~~de~~ andere -ismes; die van de vogels, slakken,
beuken, korstmossen, waterwezens... Je kent waarschijnlijk
ook Donna Haraway? Zij heeft het over het tentakel-
denken (verwijzend naar de benen van een spin of de tentakels
van een ~~de~~ octopus). Om een accurate representatie van de
werkelijkheid te bekomen moet je er zoveel mogelijk perspectieven
bijhalen*. En ook dat van de "westerse witte mannen" - omdat ik
denk die ~~andere~~ groep nogal snel kan muteren tot een veel-
koppige draak als ze genegeerd worden - ~~die~~ die moeten eindelijk
maar eens leren op gelijke voet te staan met alles wat niet
westers, wit of man is.

Je stelt je de vraag of de nieuwe beeldvorming rond bvb de
klimaatcrisis, die ontregelend werkt. Ik moet zeggen dat ik de
huidige beelden daarvond al vrij traumatiserend vind, maar het
lijkt alsof we daar collectief immuun voor zijn geworden,
(zeker door het ~~Wikipedia~~ consumeren van al die "apocalyptic,
nihilistic film industry rubbish"). Je gaat uiteindelijk
niet meer geloven $\frac{1}{2}$ in die "bangmakerij", of het negeren.
Ik denk dat we nood hebben aan een nieuwe soort collectiviteit,
en mijn hoop is dat dit ~~en~~ virusoffensief daarbij gaat helpen.
Het is toch spannend dat nu bijna de hele wereld in de greep
is van het virus?! Ik denk dat zij ons iets willen vertellen;
wij ^(de mens) hebben lang genoeg de scepter gezwaaid, nu is het de
tijd aan de onzichtbaren!

Ik weet dus niet of we het "images of disaster" moeten noemen,
want dat impliceert dan weer een catastrofe voor de mensheid,
of niet? Terwijl het momenteel misschien een feest is voor die
schattige SARS-CoV-2-virusjes?

Blijft nog de vraag hoe we opbouwende, constructieve, actie-
gerichte denkbeelden kunnen creëren waarvan men niet volledig
apathisch achterblijft. Want hoe inspirerend veel van die
lezingen en theorieën ook zijn, kan het mij ook ontmoedigen -
we lijken er niet zo veel verder mee te komen, ~~en~~ het blijft vaak
heel abstract.

Ik vind dit alleszins een heel interessante vraag waar ik ook
vaak over lig te peinzen. Hopelijk vinden we gedurende de loop
van het onderzoek ~~of~~ de quarantaine wat meer concrete alternatieven.
Ik ben alvast benieuwd naar wat voor mysterieuze bezoeken
je nog zoal zal krijgen de komende weken.

Oja, hier is iets voor in je venster:

OCTOPI WALL STREET

Invertebrates are 97% of animal diversity!

Brought to you by Oregon Institute of Marine Biology, University of Oregon

Lieve groeten,

Donna

* Nog iets waar ik aan moest denken bij die verschillende perspectieven
is een werk van Sophie Calle, "douleur exquise", ken je dat?
Daarin gaat ze na een moeilijke relatiebreuk met haar harte pijn
naar 99 verschillende mensen, van advocaten tot telefonistes, die elk
hun eigen visie/verhaal op die breuk geven. Het heeft misschien
niet zoveel met jouw vraagstelling te maken, maar ik vond het
zo mooi dat al die perspectieven uiteindelijk wel een louterend
effect hebben.